

SIMBOLISME A CATALUNYA

Santiago Rusiñol, "Fulls de la vida". Cartell. 102x72 cm.

LLUÍS CLAPÉS ENS HA DEIXAT...

El dia 5 d'aquest mes d'abril -mes de roses... i també d'espines- ens ha deixat aquest nostre bon amic Lluís Clapés i González. I en la seva partença se'ns ha endut una mica de nosaltres... I sentim una buidor que res no omple...

Lluís Clapés ha sucumbit víctima d'una greu i curta malaltia. Ell, que tantes i tantes singladures havia fet per aquesta nostra vall en les que deixava la seva empremta de bonhomia, de serietat, de "charmant" i sempre d'una manera oberta, a ple aire. Ell era clar, entenedor a tota llum, perquè també exigia la claredat, la concisió, el fet concret i just... No tenia idees retorçades, ni tampoc li plaïen els cabdells ni el joc escabrós: era home, sí, que jugava net i amb les cartes a la mà...

Clapés posseïa una gallarda figura, una senyorial figura. Hom podia imaginar-se'l com un personatge romà, perquè també la seva albina testa era digna d'emperador.

A ell li agradava el color verd entre tots els altres colors. Els seus verds lluminosos són plens d'esperança. Ell, pintor de la muntanya de Sant Llorenç i del seu rodal, havia copsat tot aquest indret vallessà, el qual és reflectit en una quantiosa obra, que li plaïa ensenyar i, fins i tot, obsequiar.

-Tè, tria el quadre que més t'agradi.

Ha estat aquesta una esplèndida frase que molts dels seus amics han tingut ocasió d'oïr. Moltes llars sabadellenques tenen "un apunt, un quadre, del Lluís", que es distingeix per la seva credencial inconfusible. A cadascú hi veiem reflectida la seva generositat, la seva efusiva i cordial comunicació, de paraula clara. Així és la seva pintura: una obra amable.

Lluís Clapés ha estat un paladí de la nostra Ciutat, a la qual serví amb una encomiable generositat, sense regatejar cap esforç. Ell la serví a través de l'Acadèmia Catòlica, de l'Ajuntament, de l'Acadèmia de Belles Arts, del Museu d'Art...

Ell ha treballat sense pressa i sense pausa i ha fet camí. Un camí que ja és història.

Lluís Clapés estimava. (Aquest fou el principal tret del seu caràcter).

I ha estat estimat. En el moment de l'acomiat l'església de Sant Feliu era plena de gom a gom.

Ja en el cementiri, s'hi aplegà entorn als familiars una bona colla d'amics.

L'hora era tranquil·la. Els xiprers restaven amb una quietud mística, presidint l'últim "adéu". (Perquè hom pensa, també, que "els xiprers creuen en Déu"...)

Lluís: fins el retrobament...

Joan Cuscó

És una gentilesa de

Eina3

-Einatres- TALLER D'ART

Dibuix-"Comic"-Pintura-Ceràmica
Torn-Modelat-Esmalt

Roger de Flor, 240

SABADELL